

[Udenrigsministeren]

rammerne af det politiske samarbejde mellem EF-landene.

Det er en beklagelig kendsgerning, at udviklingen på menneskerettighedsområdet i Tyrkiet går i en forkert retning, og at der foreligger urovækkende oplysninger om anvendelse af tortur.

Den sag, der er indledt mod 52 faglige ledere, og særlig det forhold, at de tiltalte risikerer dødsstraf, må naturligvis give anledning til den største bekymring. Det har vi fra dansk side på et tidligt tidspunkt givet udtryk for over for de tyrkiske myndigheder, og det er naturligvis mit håb, at domstolen i Istanbul ikke vil følge anklagemyndighedens krav om at idømme dødsstraf.

For øjeblikket er der en delegation af parlamentarikere fra Europarådet i Tyrkiet for at undersøge forholdene på stedet. Jeg venter med megen interesse på de meldinger, der kommer tilbage; sammen med de meldinger, vi får dernedefra gennem vor ambassade, danner de grundlaget for, at man kan vurdere sagen, og samtidig vil vi holde os i kontakt med forskellige andre lande med henblik på at undersøge, om der kan skabes en tilstrækkelig bredde bag beslutningen om at indklage Tyrkiet for Menneskerettighedskommissionen i Strasbourg.

Jeg mener, det er nødvendigt, at man vurderer tingene virkelig igennem, og jeg mener, det er vigtigt, at der er en tilstrækkelig bredde. Men regeringen er som sagt meget optaget af sagen og følger den meget nøje.

Steen Folke (VS):

Jeg kan desværre ikke erklære mig særlig tilfreds med det svar, jeg har fået, for det er jo ikke nok at være bekymret og betænkelig og følge sagen nøje osv. Det er selvfølgelig udmærket, men det, det handler om, er nu engang nogle konkrete skridt, der skal tages, og da må jeg sige, at jeg da i pressen har set ministeren, hvad skal vi sige, mere positivt citeret for, at man ville gøre noget. Det sagde ministeren knap nok ved denne lejlighed.

Jeg synes, det kan være udmærket, hvis man får en lang række lande med til at indklage Tyrkiet for Menneskerettighedskommissionen. Det er da helt fint, hvis man kan få en masse lande med, det er glimrende, men det må ikke blive en sovepude, og jeg kan ikke være enig med ministeren i den

vurdering, at det er en nødvendig forudsætning for at gøre det med effekt. Hvis Danmark alene indklager Tyrkiet for Menneskerettighedskommissionen, skal jeg garantere for, at det kommer til at gøre indtryk. Jeg er sikker på, at de, der bekæmper regimet i Tyrkiet, vil være meget glade for den håndsrækning, det vil være, hvis Danmark ganske alene tog dette skridt. Nu vel, det ville da være endnu bedre, hvis f. eks. de nordiske lande kunne gøre det sammen, og jeg har forstået, igen på pressen, at der i de øvrige nordiske lande er en positiv indstilling til at gøre det sammen med Danmark.

Jeg vil gerne spørge ministeren: hvis nu de øvrige nordiske lande vil være med, vil Danmark så ikke gå sammen med dem og sørge for at få indklaget Tyrkiet for Menneskerettighedskommissionen? Jeg synes, det er helt åbenlyst, at det ville gavne den kamp imod et undertrykkende militærregime, der foregår i denne tid. Kan man så få endnu flere lande med, nogle lande i EF, eller hvad det måtte være, er det da bare udmærket, men kan man ikke, må det ikke blive en sovepude, det må ikke være det, der forhindrer, at der overhovedet bliver taget konkrete skridt. Og man må jo nok ikke være alt for blåøjet. Vi ved jo godt, at der er nogle NATO-lande, som ikke synes, der skal rodes alt for meget op i dette med Tyrkiet, så man kan nok på forhånd sige, at det nok ikke er alle, der vil være positive. Men det må ikke blive en forhindring for, at Danmark gør noget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ministeren meddelte, at et udvalg fra Europarådet for øjeblikket opholdt sig i Tyrkiet, og at regeringen afventede, hvilke oplysninger dette udvalg kunne komme med; derefter ville ministeren undersøge, om der kunne komme tilstrækkelig bredde i en aktion i Tyrkietspørgsmålet. Jeg vil i den anledning gerne spørge: vil det være fuldstændig udelukket, at ministeren kunne lade Danmark aktionere, selv om man ikke kunne overtale andre end nordiske lande til at være medaktionærer i en indsats mod militærregimet i Tyrkiet? Jeg kan i den forbindelse minde om, at Danmark sammen med de øvrige nordiske lande rejste spørgsmålet om militærregeringen i Grækenland, og det kom der da noget godt ud af.